

ROČENKA

Gymnázium pro zrakově postižené
a Střední odborná škola pro zrakově
postižené, Praha 5, Radlická 115

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G

2007 / 2008

Milý čtenáři,

některé studijní, sportovní a kulturní události naší školy měly v loňském roce premiéru, některé probíhají rok co rok. A přece jsou všechny jedinečné a neopakovatelné.

Můžete se o tom přesvědčit na následujících stránkách...

Pokud se o naší škole chcete dozvědět víc nebo získat elektronickou verzi této ročenky, navštivte naše webové stránky:

<http://goa.brailnet.cz>

Redakce

Obraz na titulní straně Almanachu vytvořil student naší školy David Hába.

Obsah

NA CESTĚ POZNÁNÍ 3

S novým programem

JSME OTEVŘENÁ ŠKOLA 4

Projekt na pomoc integraci

LIONS CLUB 7

O přátelství

SOUTĚŽÍME 9, 11

Na klávesnici

Poezie u nás žije

ADAPTACE 14

Může být i legrace

NA HORÁCH 16

O technice lezení, brzdění, o kráse hor i údolí

FOTOREPORTÁŽE 18, 21

Jak se stát ideálním i dobře vykoupaným studentem

TURISTIKA 23

Po horách, řekách i městech

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY 26

Nedávná historie v datech i obrazech

PERLIČKY Z LAVIC 32

Co studenti vymysleli

SEZNAMY 33

Na cestě poznání

Motto: U každého člověka je možno najít pozitivní rys osobnosti, na kterém lze stavět.

Prvního září 2008 vstoupil v účinnost školní vzdělávací program (ŠVP) *Na cestě poznání* pro obor vzdělání 79-41-K/41 Gymnázium .

Ve školním roce 2006/2007 byl čas na rozmýšlení a zvažování, na získávání informací a první přípravné práce. Školní rok 2007/2008 se pak stal rokem tvorby ŠVP. Na jeho vypracování se aktivně podíleli všichni pedagogové, kteří na gymnáziu vyučují. V pololetí se na učitelských webových stránkách objevily první verze jednotlivých částí, čtvrté verze v období před hlavními prázdninami představovaly finální podobu.

Před závěrečnou etapou prací na ŠVP jsme navštívili školu, která se účastnila pilotního projektu přípravy ŠVP, Gymnázium Oty Pavla v Radotíně, jehož ředitelka paní Jana Hrkalová se s námi ochotně podělila o své zkušenosti ze zpracování ŠVP.

Funkci koordinátora vykonávala paní Miroslava Kučerová, její zástupkyní byla paní Klára Eliášková. Všem, kteří se podíleli na zpracování ŠVP pro gymnázium, patří poděkování za odvedenou práci.

Tvorba ŠVP *Na cestě poznání* se stala i přípravou na další dva programy v oborech vzdělání obchodní akademie a obchodní školy, které naše škola nabízí.

Ivan Antov

* Autorkou názvu je paní Klára Eliášková, motto je převzaté od paní Růženy Rališové.

Jsme otevřenou speciální školou...

...nabízíme poradenské služby ve prospěch zrakově postižených žáků, kteří se rozhodli jít cestou individuální integrace v běžných školách.

Již druhým rokem speciální pedagogové naší školy nabízejí své zkušenosti, pomoc a spolupráci při vzdělávání žáků integrovaných v běžných školách v rámci programu *Poskytování tyflopedických služeb a metodické pomoci na podporu integrace zrakově postižených žáků v oblasti středního školství*.

Naše škola tak reaguje na zvýšenou poptávku učitelů, pracovníků speciálních pedagogických center (SPC), žáků i jejich rodičů po činnostech, které mohou přispět k úspěšnému studiu integrovaných žáků. Snažíme se proto rozvíjet činnosti, které by vyplnily mezeru mezi poradenstvím prováděným SPC při základních školách a centry pomoci a podpory studia při vysokých školách. Poradenské služby přirozeným způsobem využívají potenciál naší speciální střední školy – vhodně doplňují výchovně-vzdělávací činnost a využívají zkušeností našich speciálních pedagogů, vybavení školy speciálními pomůckami a speciální technikou.

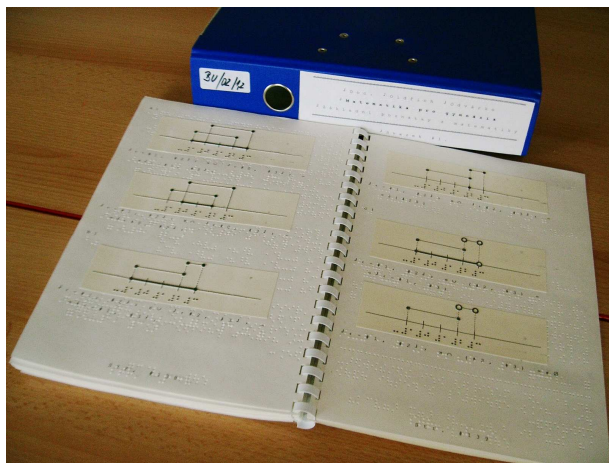
V prvním roce projektu (2007) se podařilo navázat bližší kontakty s běžnými školami, ve kterých se vzdělávají zrakově postižení žáci, a informovat je o nabídce našich služeb. Naši školu poprvé navštívili například učitelé gymnázia ve Slaném, kde vyučují nevidomou žákyni, a projevíli zájem o další spolupráci. K distribuci byly připraveny potřebné propagační materiály a začala příprava metodických návodů vybraných předmětů (matematika, fyzika a chemie), ve kterých naši zkušení učitelé shrnuli svoje poznatky a ukázali specifika výuky nevidomých a slabozrakých žáků. Mnoho dotazů ze strany běžných škol směřovalo také do vzdělávací oblasti informatika a výpočetní technika, a proto bylo pro jejich učitele připraveno školení obsluhy počítačů zrakově postiženými žáky.

Náš projekt jsme představili na mezinárodní odborné konferenci, kterou každoročně pořádá Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. O našich službách informujeme i na přehlídkách středních škol ve Středočeském kraji a prezentaci škol *Schola Pragensis* v Kongresovém centru Praha.

V druhém roce projektu (1. pololetí 2008) jsme se zaměřili na přímou spolupráci se středními školami – zejména gymnázii – v Praze, ve Slaném, Kutné Hoře, Pardubicích, Poličce a v moravské Opavě. V únoru a květnu byly

uspořádány dva jednodenní semináře pro učitele integrovaných nevidomých žáků v nejžádanějších oblastech vzdělávání, kterými jsou ICT a matematické vzdělávání. Setkání se účastnili nejen učitelé středních a základních škol příslušných předmětů, ale také asistenti pedagoga, naši kolegové ze SPC v Praze a v jednom případě také rodiče nevidomého žáka. Semináře probíhaly v přátelské atmosféře, účastníci akcí velmi oceňovali tištěné podklady, připravené sady reliéfních obrázků, shrnutí poznatků v promítaných prezentacích a předané elektronické nosiče s metodickými materiály. Podnětné bylo rovněž setkávání kolegů z různých škol s možností předávání zkušeností s integrací a v neposlední řadě vzájemná podpora v nelehké úloze vyučovat v běžné třídě nevidomého žáka.

Lenka Balejová a Jana Hozová

Chut' básnit

Lukáš Vámoš

• • • • • • • • • •

• • • • • • • • • •

Sedím na zemi ve svém pokoji. Kolem mě zrní bublinky ze světla a čehosi měkkavého. Vlastně to nejsou bublinky, chvilku tak vypadají, to ano, ale zdá se, jako by měly mnoho kůží a nožiček, které tu prudce, tu zvolna rostou a zase ubývají. Jsou stříbřité a vydávají lesk tak nádherný, že se nedá běžnými prostředky popsat. To stříbření není jen pouhá barva a lesk není jen ubohé blýskání. Tyhle blesky mají i svou vůni, chuť, teplo a měkkost a téměř neslyšné harmonické blyštění a cinkání jako fantasticky malinké penízky, šupinky, motýlí křídla, zlatý prášek rozsypaný všude, kam se podíváš, když se podíváš. Měňavé kuličky, bublinky, mincičky a zrnéčka cinkají jako devítidimenzionální popílek sypající se časoprostorem i mimo něj, vonějí po lentilkách, cukrkandlech a cukrblicích; po hřejivých pampeliškách i důstojných kopretinách. Svítí po pozlátku na bonbonech na vánočním stromečku, po křišťálech a jiskřivých neonech tužeb, po spříznění zářících z očí těch, již našli cestu k nalezení klíčů od univerza. Sálají domácíým teplem soudržné rodiny a zároveň můžeš všemi smysly postřehnout jak chladí, vábivě a přitom s ledovou něžností zde na Zemi vlastní snad jen pavučinám. Chutnají jako narozeninový dort od nejlepších přátel, jako lesní jahůdky, které sbíráš se svou jedinou a nejlepší kamarádkou, s dívčí polovinou své existence jen tak z chuti bláznit. Voní jako první cukrová vata, kterou ti koupila maminka, šťastná, že tě má, jako vlásky mladší sestřičky, která si právě přišla poplakat, pro útěchu a povzbuzení.

Jsou to skvostná kvítka nejčistšího božství, mocná neohraničená příze vší existence. Jsi její a ona je tvoje, tvoří plus i minus, zlo, dobro i nicotu. Dříve nebo později začneš i ty toužit poznat tyhle bublinky, věř, že stačí jen velmi málo co do kvantity, ale neuchopitelně ohromnácky moc, jde-li o kvalitu. Hledej lásku, najdeš universum.

Lioni – naši přátelé

Liberty Intelligence **Our Nation's Safety**
(Svoboda Porozumění Bezpečí našich národů)

Motto: *We Serve (Sloužíme)*

Lions Club International je největší celosvětově působící dobrovolnickou a humanitární asociací. Byl založen ve Spojených státech amerických. Jeho činnost začíná v roce 1917. Dnes má zhruba 1,4 milionů členů, 45 tisíc klubů a působí ve 197 zemích světa.

Výběr z etického kodexu Liona:

- Neusilovat o žádný užitek nebo úspěch za cenu ztráty sebeúcty.
- V přátelství vidět cíl, ne účel světící prostředek.
- Být si vědom svých povinností občana vůči svému národu, své zemi a své obci a velkoryse jim věnovat své schopnosti a možnosti.
- Svým bližním pomáhat, nešťastným útěchou, slabým podporou a potřebným svým jménem.
- Být obezřetný s kritikou a štědrý chválou. Budovat, ne ničit.

Lions Club Praha První vznikl roku 1990. Od roku 1992 se zaměřil na podporu mládeže se zrakovým postižením. v tomto roce v rámci projektu *Ars mecum* manželů Hedrlínových byla uspořádána výstava pro zrakově postižené na Pražském hradě. Byl pro ně uspořádán koncert v Nosticově paláci a byli obdarováni keramikou a CD. Tak začali Lioni soustavně a rok od roku intenzivněji podporovat naše školy.

Každý rok měli studenti možnost navštívit jim určený koncert nebo kulturní pořad, z nichž některé byly benefiční. Peníze takto získané byly věnované našim školám nebo se staly základem pro realizaci pro školu důležitého projektu. Tak výtěžek kulturního večera pořádaného Lions Clubem spolu s Českým rozhlasem byl věnován na výměnné jazykové stáže zrakově postižených studentů. Ve spolupráci s *Česko-německým fondem budoucnosti* v roce 2000 Lioni umožnili třem studentům gymnázia tři měsíce studovat v Ambergu a jeden student zůstal v Německu celý rok. Neuvěřitelně obětavým zástupcem Lionů při zprostředkování byl pan Bouček.

Zvukové záznamy pořadů v Lapidáriu a Atriu Českého rozhlasu byly vysílány Českým rozhlasem – Praha.

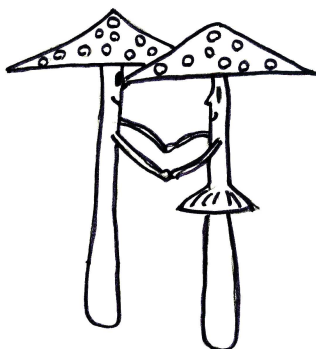
V roce 2003 započala tradice benefičních kulturních večerů spojená s dražbou výtvarných prací studentů v Atriu Českého rozhlasu, jejímž neodolatelným licitátorem je pan Zdeněk Flegl. Výtěžek byl vždy věnován škole. Večery to bývají zábavné, s milými lidmi a pěknou muzikou.

Připomeňme např. skupinu *Oldstars* *Vetřivnoci* nebo *Komorní sbor Oktet*. Od roku 2006 se do programu aktivně zapojili i naši studenti. Minulý rok jsme měli tu čest přivítat paní Bělu Jensen, zakladatelku a prezidentku hnutí *Na vlastních nohou* (Stonožky), které je založeno na tom, že děti pomáhají dětem. Paní Jensen věnovala do dražby obraz a sama ho i švédskou dražbou vydražila.

Velkým zážitkem byla vždy představení Dismanova rozhlasového dětského souboru vedeného paní Zdenou Fleglovou, představení rozhodně ne pro děti – Sofoklova *Antigona*, Holanovy *Zdi*, Máchův *Máj*, zdramatizované Čapkovo dílo *Jak se co dělá* a další. Poslední představení, které se konalo v naší škole, bylo obzvlášť zajímavé. Byla to předpremiéra muzikálu Arne Bendinkseny *Nezůstávej sám*, který byl od té doby s velkým úspěchem uveden v mnoha zemích světa. Představení se zúčastnila i paní Běla Jensen, která přispěla k emotivnímu závěru setkání. Opakování závěrečné písně si prostřednictvím mobilního telefonu poslechl i autor ve Švédsku.

Tento článek by měl být stručným a neúplným souhrnem toho, co pro nás Lioni dělají, a zároveň i poděkováním. Je proto třeba se také zmínit o darech věcných. Opět pouze neúplný výčet – spousta hmatové keramiky, spousta CD, knihy, dárkové balíčky, několik ročníků časopisu *National Geographic*, lístky na koncerty a letos tandemové kolo. Děkujeme.

Růžena Kubátová

Radosti života

Motto: Jsou ještě radosti života!

František Gellner: Píseň zhýralého jinocha

Již v září se studenti od pí Eliáškové a pí Kučerové dozvěděli podmínky vyhlášené školní recitační soutěže *Radosti života*, jejíž název byl inspirován básní Františka Gellnera. Ve svém vystoupení mohli přátelé poezie představit básně libovolného českého či světového autora, případně svou vlastní básnickou tvorbu. Předpokladem byl kultivovaný projev v maximální délce deseti minut.

Recitační soutěž proběhla v jídelně v pátek 15. února 2008. Zúčastnilo se jí celkem devět studentů: Jakub Andrisák, Barbara Biháryová, Veronika Borecká, Anna Filipčíková, Michal Janík, Jana Kněbortová, Josef Sarkány, Antonín Strnad a Mamed

Talibov. Publikum tvořili studenti naší školy. V porotě zasedli pan ředitel Ivan Antov, paní Zuzana Petržilková, pan Michal Řezka a za studenty Hana Kolářová.

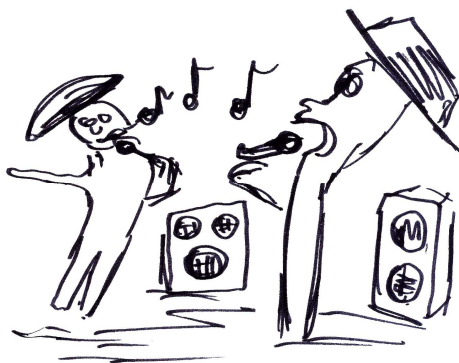
Soutěží provázal student Jiří Blažek, jednotlivé recitace byly prokládány hudebními výstupy našich studentů. Lukáš Hosnedl s Lukášem Vámošem představili za kytarového doprovodu dvě písničky od Karla Plíhala a Anna Čiháková nádherně zazpívala. Všechny recitační výkony byly obdivuhodné a porota rozhodně neměla snadný úkol. Vedle Jaroslava Seiferta, Petra Bezruče, Fráňi Šrámka či Karla Jaromíra Erbena zazněla i vlastní tvorba studentů, dokonce se recitovalo v cizích jazycích.

Nakonec porota rozhodla takto:

- 1. místo: Mamed Talibov
Svou violu jsem naladil... (K. Hlaváček)
- 2. místo: Barbara Biháryová
Len tak... (M. Válek)
- 3. místo: Anna Filipčíková
Dceřina kletba (K. J. Erben)
- 4.– 9. místo všichni ostatní

Soutěž byla vyhlášena ve spolupráci se sdružením Viděno hmatem, které také věnovalo ceny. Cenami přispělo i nakladatelství Metafora a keramická dílna školy.

Klára Eliášková

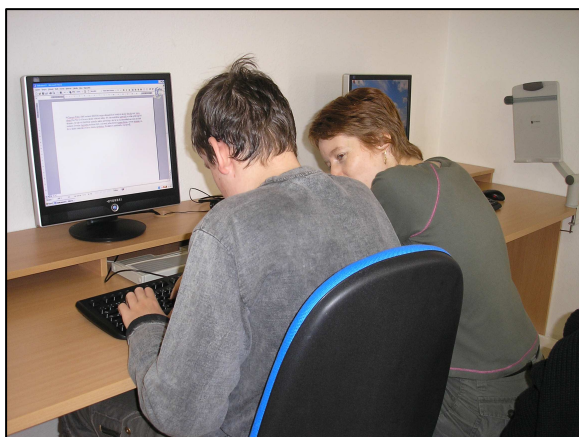

Celostátní soutěž v psaní na klávesnici pro zrakově postižené

Dne 8. listopadu 2007 se na naší škole uskutečnil 1. ročník celostátní soutěže v psaní na klávesnici pro zrakově postižené žáky středních a základních škol. Soutěž jsme uspořádali ve spolupráci se Státním těsnopisným ústavem, oddělením Národního ústavu odborného vzdělávání, a zúčastnilo se jí celkem 28 soutěžících z Brna, Opavy, Plzně a Prahy.

Úkolem soutěžících byl desetiminutový opis soutěžního textu s cílem dosáhnout co nejvyšší minutové rychlosti s co nejnižším počtem chyb. Kritérium rychlosti psaní bylo nastaveno podle kategorií takto:

- žáci základních škol alespoň 50 čistých úhozů za minutu
- studenti středních škol alespoň 100 čistých úhozů za minutu

Kritérium přesnosti psaní bylo stanoveno pro obě kategorie stejně, tj. maximálně 0,80 % chyb z celkového počtu hrubých úhozů.

Stručné vysvětlení pro nezasevené: Úhozem se rozumí každý napsaný znak nebo přesněji každé stisknutí klávesy včetně mezer, stisknutí přeřadovače (shift) a zámku přeřadovače (capslock). Hrubé úhozy jsou součtem všech napsaných znaků, čisté úhozy jsou pak

ty hrubé snížené o 10 „trestných“ úhozů za každou chybu.

Soutěž proběhla v příjemné pracovní atmosféře a všichni soutěžící projevili sportovního ducha a nadšení. Nechyběly ani trémou roztřesené ruce a zpocené čela. Všechny útrapy však byly vykoupeny dobrými až vynikajícími výsledky, o kterých se můžete přesvědčit ve výsledkové listině.

Pro každého účastníka soutěže byly připraveny zajímavé ceny a diplomy, které předali zástupci Státního těsnopisného ústavu, paní Renáta Drábová, vedoucí oddělení STÚ, a pan Vít Valeš. Oběma patří také poděkování za významnou pomoc při organizaci a realizaci soutěže.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Střední školy

Pořadí	Jméno	Škola	Hrubé úhozy	Počet chyb	Čisté úhozy	Minutová rychlost	Procento chyb
1.	Zbyněk Chatt	GSOŠ Praha	2 887	14	2 747	275	0,48
2.	Lukáš Kakara	SŠ Brno	2 690	8	2 610	261	0,30
3.	Kateřina Zárubová	GSOŠ Praha	2 539	5	2 489	249	0,20
4.	Antonín Strnad	GSOŠ Praha	2 478	0	2 478	248	0,00
5.	Lukáš Vámoš	GSOŠ Praha	2 411	14	2 271	227	0,58
6.	Tomáš Peržina	GSOŠ Praha	1 910	6	1 850	185	0,31
7.	Petra Šeneklová	SŠ Brno	1 870	8	1 790	179	0,43
8.	Denisa Zábranská	SŠ Brno	1 771	3	1 741	174	0,17
9.	Alena Polomíková	GSOŠ Praha	1 745	4	1 705	171	0,23
10.	Jiří Černý	GSOŠ Praha	1 680	8	1 600	160	0,48
11.	Vít Klufa	GSOŠ Praha	1 578	7	1 508	151	0,44
12.	Radek Halas	GSOŠ Praha	1 381	2	1 361	136	0,14
13.	Josef Sarkány	GSOŠ Praha	1 333	3	1 303	130	0,23
Soutěžící nesplňující limit přesnosti							
14.	Lukáš Hosnedl	GSOŠ Praha	4 554	54	4 014	401	1,19
15.	Petra Lásková	SŠ Brno	2 694	23	2 464	246	0,85
16.	Veronika Režná	GSOŠ Praha	2 481	22	2 261	226	0,89
17.	Marek Střelec	SŠ Brno	1 988	16	1 828	183	0,80
18.	Michal Suchý	SŠ Brno	1 937	25	1 697	170	1,29
19.	Michal Málek	SŠ Brno	1 622	37	1 252	125	2,28
20.	Jakub Andrisák	GSOŠ Praha	364	22	144	14	6,04

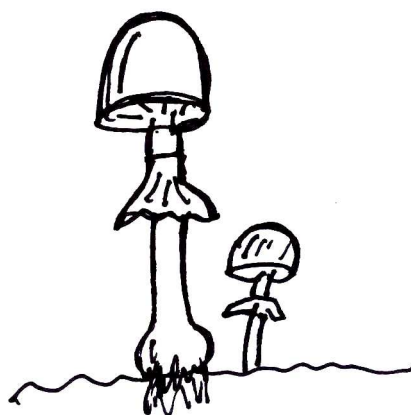
Základní školy

Pořadí	Jméno	Škola	Hrubé úhozy	Počet chyb	Čisté úhozy	Minutová rychlost	Procento chyb
1.	Marek Macák	ZŠ Opava	1 477	5	1 427	143	0,34
2.	Jakub Sedlář	ZŠ Opava	1 250	6	1 190	119	0,48
3.	Michaela Pěkníková	ZŠ Opava	943	4	603	90	0,42
4.	Martina Harasimová	ZŠ Opava	931	7	861	86	0,75
Soutěžící nesplňující limit přesnosti							
5.	Jiří Hubáček	ZŠ Plzeň	3 178	38	2 788	379	1,20
6.	Tereza Holowczáková	ZŠ Opava	1 324	39	934	93	2,95
7.	Magdaléna Šiková	ZŠ Plzeň	1 102	16	942	94	1,45

Velký počet chyb v textu má obvykle na svědomí tréma soutěžících. Každý neúspěch ale může být i motivací k pravidelnému tréninku a zlepšení celkového výsledku. A tak držíme palce i těm soutěžícím, kterým se letos nedařilo, a věřme, že v příštím roce budou úspěšnější.

Ceny do soutěže věnovali sponzoři *Státního těsnopisného ústavu*, nakladatelství *Metafora* a občanské sdružení *Viděno hmatem*.

Miroslava Wagnerová

Již podruhé se v září uskutečnil adaptační kurz prvních ročníků, jehož hlavním smyslem je usnadnit studentům hned na počátku středoškolského studia vzájemné poznání a sblížení jak v rámci třídního kolektivu, tak i mezi třídami. Proto se kurzu účastní nejen třídní učitelé, vychovatelé, ale i školní psycholog a ředitel školy. Náplň kurzu je pestrá a s ohledem na místo a počasí také značně variabilní – poznávání přírody a historie kraje, sport, úvod do studia jazyků a ekonomických předmětů, problematika zrakově postižených, psychologické semináře, hry...

Tentokrát studenti se svými třídními učiteli a s panem ředitelem zavítali do rekreačního zařízení Valentův mlýn v krásném údolí chráněného území Berounky. Nádherné babí léto poskytovalo mnoho prostoru pro turistiku a poznávání, a tak jsme se hned druhý den vydali pěšky na Křivoklát naučnou stezkou Brdatka. Na hradě jsme si nenechali ujít prohlídku, která kromě hradní kaple, knihovny a královské ložnice zahrnuje i vězení s děsivými mučicími nástroji a hladomornou ve věži.

Další den kurzu jsme započali ve Zbečně na Hamousově statku, kde jsme mimo jiné měli příležitost sledovat práci pekaře. Škoda jen, že jsme hotový chléb nemohli ochutnat. Pospíchali jsme totiž motoráčkem do nedalekých Roztok, odkud jsme pěšky putovali do míst, kde trávil prázdniny Ota Pavel. Cesta byla docela dobrodružná, ale nakonec jsme bez újmy na zdraví přivolali převozníka, který nás tichou, línou Berouňkou přeplavil do Luhu k chalupě převozníka Proška, ve které je umístěno malé muzeum Oty Pavla.

Poslední den kurzu byl ve znamení sportu. Po snídani proběhl dramatický turnaj v kuželkách, při kterém šlo občas i o život :o) Absolutním vítězem turnaje se stal Martin Kikta, na druhý a třetí stupínek současně vystoupili Lucka Hanušová a Honza Janík.

Ale jak bylo v úvodu zmíněno, adaptační kurz nejsou jenom výlety a poznávání, a tak se studenti v rámci

odpoledního bloku se školním psychologem a večerního programu navzájem představili ve dvojicích, dozvídali se základní informace o historii a současnosti školy, trénovali si paměť při „Kimovce“, zamýšleli se nad tím, jak vyřešit dilema rodičovského zákazu, nebo zjišťovali, co znamená ve Skotsku „loch“ a kde žije čert. K uvolnění jim pak sloužily společenské nebo stolní hry.

Letošní adaptační kurz uzavřel táborák s tradičním opékáním buřtů a zpíváním s kytarou. Studenti dostali za účast a výdrž diplom a sladkou odměnu, ale věřme, že tou nejlepší odměnou jim byly společné zážitky.

Kurz skončil a studentům a jejich třídním učitelům začal společný život na škole. Přejme si, aby byl stejně příjemný a vzájemně obohacující jako těch pár zářijových dní.

Miroslava Wagnerová

Horolezecký víkend na Suchých skalách aneb Jak slepouni lezou do nebes

Jana Kněbortová a její Mary

Náš „horolezečák“ (podle interpretace jedné z účastnic) začal už na stanici metra Anděl. Když jsme se s batohy a taškami vyškrábali do vysokých eskalátorů, nastoupili do přeplněné tramvaje a dojeli na nádraží Vršovice, nikdo nepochyboval o úspěšnosti celé akce.

Rychlíkem, který jel dost pomalu (celé dvě a půl hodiny), jsme dojeli do Turnova a tam jsme si počkali po venčící a občerstvovací pauze na vlak do Malé Skály, kde už na nás čekalo auto, které nám dopravilo zavazadla až na chatu společnosti *Singing Rock*, která vyrábí horolezecké náčiní. Potom jsme se už bez zavazadel vydali zmoklou krajinou Suchých skal a udělali jsme si tak asi

tříkilometrovou procházku před večeří, která už na nás na chatě čekala. Když jsme došli do chaty, seznámili jsme se s prostorem i s lidmi v něm – navazovali jsme nové známosti a setkali se i se starými známými z Dráteníček.

Druhý den jsme už od rána nedočkavě vyhlíželi, jaké budeme mít na naše lezení podmínky. Bylo krásně – den jako stvořený pro pobyt na skalách. Po dobré snídani jsme si rozdělili lezecký „vercajk“, dostali jsme přilby a jiné bezpečnostní pomůcky, které se na skalách hodí, a pak už jsme se v uzavřené skupině přemístili do blízkosti Suchých skal. Naše první seznámení se skálou bylo formou metodického cvičení navazování a slaňování, u kterého nám vydatně pomáhali zkušení horolezci, ale i Mary (můj vodící pes) a televizní štáby.

A jaké to je, slaňovat dolů do neznáma?

Asi jako pád do neznámé vody! Je to strašně zvláštní, ale zároveň krásný pocit. Po překonání slaňovacích cest jsme se přesunuli teď už na opravdové lezení – na opravdové skalní stěny! Jejich výšku si kvůli své představivosti a strachu z výšek raději ani nechci domyslet, ale přesto nikdo z nás nezhálel ani chvíli, aby se nepokusil zdolat jejich vrcholy. I já jsem se, poháněna strachem a možná i nějakou ctižádostí, vyškrábala na dvě

z těchto úctyhodných stěn a můj pocit vítězství by nepřekonala ani výhra ve Sportce. Také další účastníci našeho skalního dobrodružství statečně překonali strach a nejistotu a s odhodlaností nám slepounům vlastní se vydali rovnou nahoru. Když jsme všichni skončili zase nohama na pevné zemi, pochodovali jsme zpátky na chatu, kde na nás čekal po celodenním lezení gulášek. Byl opravdu delikatesní!

Večer přišlo na řadu promítání fotek z Dráteníček a ukázka chůze na slack line – napjatém, houpajícím se úzkém laně, které je natažené mezi stromy nebo mezi skalami. Tato přednáška byla velmi zajímavá, ale po ní už se většině začala klížit víčka ospalostí, takže hodně účastníků odešlo večer brzy na kutě.

V neděli ráno nás vítal deštivé a uplakané počasí, tolik typické pro Liberecký kraj, takže bylo jasné, že se žádné lezení na pískovci konat nebude. Dohodli jsme se na procházce spojené s ukázkami specifických způsobů lezení na pískovci, například stavění nebo lezení ve spárách. Nevadil ani liják, který nás po celou dobu procházky doprovázel, protože panovala hřejivá nálada a optimismus. Na konci cesty jsme všichni vespolek

vypadali spíše jako vodníci než jako horolezci.

Po návratu do vyhřáté chaty přišlo balení a loučení. Tyto smutné chvíle nezachránilo ani vědomí, že se snad brzo všichni zase sejdeme.

Když nám auto vzalo naše „saky-paky“ a my jsme se vydali na nádraží do Malé Skály, vzduch byl plný povídání o zážitcích ze sobotního lezení. Při dlouhé cestě

do Prahy jsme si povídali nejen o krásném víkendu, ale i o věcech budoucích. Nebyl mezi námi nikdo, komu by se náš „horolezečák„ nelíbil.

16. – 18. 5. 2008

Řepora

aneb Jak se státi ideálním žákem (dále IŽ)

Výzkum provedli a návod vytvořili žáci G1 v červnu 2008.

Pár stanic metrem do stanice Zličín, patnáct minut loukou podél silnice plné aut. Pak už vás uvítá dřevěná brána městečka Řepora. Stačí sestoupit jen pár schodů do středověku ...

IŽ je slušný a pěkně upravený

IŽ je vždy dobře připravený

IŽ je komunikativní

IŽ se domluví i cizím jazykem

IŽ dodržuje pitný režim

IŽ je zvědavý

Z DENÍKU NEOBJEKTIVNÍHO REPORTÉRA JIŘÍHO Č.

Záznam dochovaných zápisů a hlášení zpravodaje, který se lyžařského výcvikového kurzu 2008 pod Černou horou zúčastnil jako žák Černý.

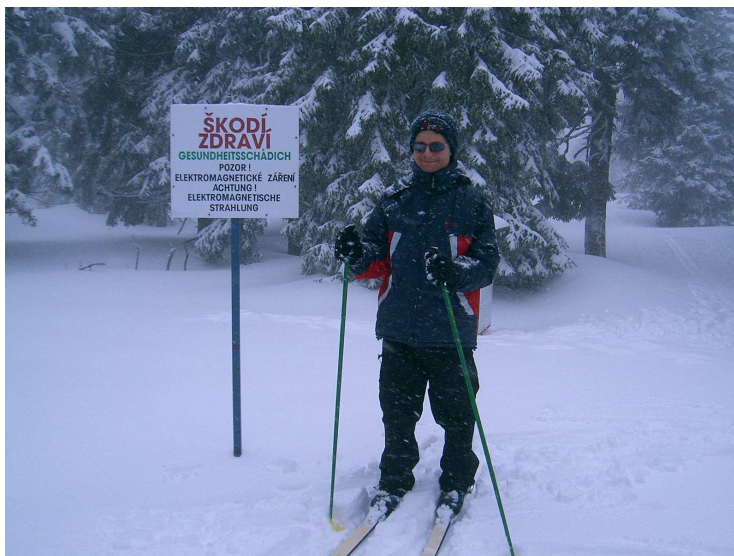
9. března

V neděli po snídani jsme popadli lyže a šli na blízkou sjezdovku kousek od chaty. U sjezdovky byl vlek, který jsme ale nepoužili. Nejdříve jsme museli přijít na to, který konec lyží je přední a který zadní a která lyže a bota je levá a která pravá. Po deseti minutách obouvání jsme konečně stáli, případně poprvé padali na lyžích.

Jako první jsme se začali učit pohyb s lyžemi dopředu a dozadu, i když já prorokoval, že někteří z nás budou spíše potřebovat vědět, kde je brzda a jak zastavit při jízdě pozpátku na prudké sjezdovce. Inu, mé předpovědi se vyplnily a po jedné minutě stání na lyžích už jsem se řítíl pozpátku do krkonošských údolí...

10. března

Zjistil jsem, že na jízdě pozpátku není nic špatného, naopak. Na Černé hoře jsem viděl instruktory nějaké lyžařské školy, jak učili malé děti lyžovat, a aby je neměli za zády, jezdili pozpátku. Takže ta moje jízda byla profesionální! Tedy až na jednu chybičku, a sice, že neumím brzdít ani při jízdě dopředu, natož obráceně...

11. března

Naučil jsem se brzdít pádem.

13. března

Dnes foukal obrovský vítr, který zvedal ze země sněh, a viditelnost na sjezdovce byla zhruba pět metrů.

Zkušenost s lyžováním v nepříznivých podmínkách se může hodit...

Hlášení o škodách

Škody	Počet
✓ závažně ranění žáci	0
✓ drobná zranění	2
✓ zlomené nebo ohnuté hůlky	3
✓ zničené lyže	0
✓ ztracené věci	tato informace se ztratila

Ze záznamů sestavila Jana Hozová.

Chorvatsko

očiima nevidomých

Lukáš Hosnedl

Loňský školní rok mohli ti studenti naší školy, kteří si to přáli, zakončit velice příjemným poznávacím a pobytovým zájezdem v Chorvatsku. Byla to první taková akce, kterou škola ve spolupráci s občanským sdružením *Viděno hmatem* kdy zorganizovala, a překonala všechna očekávání, rozhodně tedy alespoň ta moje. Oproti jiným podnikům svého druhu měla mnoho předností. Tak třeba už jen to, že jsme si mohli zaplatit svého kuchaře a autobus na celou dobu zájezdu, a tak jsme se nemuseli omezovat a přizpůsobovat nikomu jinému. Také nepřítomnost delegáta cestovní kanceláře přišla vhod: zase jsme si mohli program turistických výletů ušít na míru. A zřejmě nejzřetelnější a nejpříjemnější výhodou tohoto zájezdu bylo, že jsme si mohli pozvat své přátele (rodinné příslušníky), protože když se přihlásili všichni, kdo chtěli, zbývala ještě volná místa.

Podle mých měřítek se téměř všechno vydařilo vyloženě ideálně. Byli jsme ubytováni na přívětivém místě se skutečně nádherně čistou pláží a mořem, sešla se opravdu dobrá parta, a dokonce i program mě mile překvapil. U moře už jsem dlouho nebyl, a u takhle čistého a teplého teprve ne. A ani s mořskými ježky to nakonec nebylo tak horké, jak jsme se nejdříve obávali. Dlouhé letní večery jsme mohli trávit procházkami po Trpanji a okolí nebo prostě ve společnosti přátel a spolužáků. Když nám paní profesorka předčítala *Prima sezónu* Josefa Škvoreckého, dokonce jsem si připomněl staré dobré časy, kdy mi předčítali rodiče... A nechyběla ani posezení u kytary, ještě by to chtělo nějaký ten oheň.

Poznávací složky zájezdu jsem se zpočátku obával, protože na turistiku jsem nikdy nebyl, ale záhy jsem musel svoje názory přehodnotit. Korčula i Dubrovník velice zaujaly i mě, Dubrovník je jedna velká, unikátní, nevídaná památka a Plitvická jezera mi doslova vyrazila dech. Poznal jsem nové zajímavé lidi a ty, o kterých jsem si myslel, že je už znám, znovu objevil. Domnívám se, že by se mezi námi nenašel snad nikdo, kdo by si takovou jedinečnou zkušenost nechtěl zopakovat.

Chorvatsko

objektivem

Turistické putování ve školním roce 2007/2008

Michal Řezka

Také v právě uplynulém školním roce jsme pod hlavičkou občanského sdružení Viděno hmatem uspořádali celou řadu akcí, ať už ve spolupráci se školou, jinými institucemi či samostatně. V rámci tohoto příspěvku se zaměřím zejména na pořádané volnočasové aktivity, jejichž organizace patří na přední místa naší pozornosti.

První akcí ve školním roce 2007/2008 byla tradiční plavba po řece Vltavě z Vyššího Brodu do Boršova. V termínu podzimních prázdnin jsme uspořádali *Literární toulky* na Jičínsku, velmi úspěšné literární poznávání, během kterého jsme si prohlédli zámek ve Starých Hradech, Jičín – město pohádek, ale také malebné skalní město v útrobách Prachovských skal. Po necelém měsíci jsme si dali dostaveníčko na *Jezírku* – opět tradičním víkendovém soužití s přírodou a poznáním okolí Brna a návštěvou Moravského krasu. Závěrečnou akcí kalendářního roku 2007 byl silvestrovský pobyt v Jizerských horách, kde se nám i přes nepříznivé sněhové podmínky přece jen podařilo si zalyžovat.

Úvodním počinem roku 2008 byl únorový lyžařský pobyt v Příchovicích, příjemná akce, dobrá společnost a opět boj s nedostatkem sněhu. V bílé stopě proběhlo i „velké setkání“ s naším kamarádem Pavlem Tichým. Už jsme po slabé zimě pomalu čekali jaro a v tomto duchu a bez lyží se vypravili strávit Velikonoce v Krušných horách v Perninku. Zima se ale vrátila nečekaně v plné síle, a tak nám nezbývalo, než každodenně navštívit místní půjčovnu lyží. Premiérovou účast si odbyla psí slečna Maruška, které se v bílé sněhové peřině náramně líbilo. Stranou ovšem nezůstala ani její statečná majitelka Jana Kněbortová, ze které se po několika málo dnech stala dobrá lyžařka.

Zimním radovánkám definitivně „odzvonilo“, a tak dubnové, opětovné setkání na Jezírku už probíhalo bez rozmarů počasí. Akcí zvolna přibývalo, jak už je na jaře zvykem, takže sotva jsme odložili batoh po Jezírku, už se jelo na *Lezení na Suškách* (Suché skály, pozn. red.), kde jsme se ve

skalách opět setkali s Pavlem. Nikdo z nás netušil, že to bude naposledy...^{*} Ze skal jsme „spadli“ přímo do lodě, abychom sjeli Otavu ze Sušice do Putimi k soutoku s Blanicí. V průběhu plavby neunikla naší pozornosti mnohá zajímavá místa, např. hrad Rabí, město Horažďovice, strakonický hrad či Štěkeň. A kdo měl té turistiky, vody a skal dost, mohl se opět literárně poučit při toulkách Prahou.

V červnu jsme se vydali nejen za hranice všedních dnů, ale i za hranice skutečné, neboť jsme se vydali do Chorvatska na poloostrov Pelješac. Ubytování jsme byli v malebném přímořském letovisku Trpanj. Kromě radovánek u moře jsme v rámci výletů navštívili město Dubrovník s nádhernými zachovalými hradbami, ostrov Korčula a Plitvická jezera, svezli jsme se trajektem, získali nové zkušenosti, navázali nová přátelství. Zkrátka výtečná akce.

Dobré naladění po návratu do české kotliny nás neopustilo, a tak jsme ihned začátkem prázdnin vyrazili, tentokrát na kolech, do Lužických hor, Labských pískovců, Českého Švýcarska, na Luž, Jedlovou, Tolštejn, Pravčickou bránu a do Děčína... No, na kole toho člověk stihne víc...

Závěrečnou akci bylo, resp. mělo být, týdenní turistické putování v Beskydech, ale počasí nám tentokrát nastavilo svou méně přívětivou tvář. I tak se nám ale podařilo zdolat nejvyšší vrchol Beskyd Lysou horu, viděli jsme Jurkovičovy stavby na Pustevnách, vyfotili jsme se s Radegastem, vystoupali na Radhošť a zdolali Ondřejník. Nechyběl výlet do Štramberka se známou Trúbou, návštěva tatrováckého muzea v Kopřivnici a skanzenu v Rožnově. Ani podzemí nezůstalo při návštěvě muzea OKD v Ostravě naší pozornosti ušetřeno, stejně jako pohled z výšky věže ostravské radnice či zastavení ve Stodolní ulici.

A to už je opravdu pro školní rok 2007/2008 vše. Jinak samozřejmě jedeme dál.

^{*} Pavel Tichý, asistent pedagoga, zahynul tragicky v horách 8. srpna 2008

Pavlovi na rozloučenou...

Člověk za svůj život potká pár výjimečných lidí. Aniž si to nějak zvlášť připouštíme, proplováme kolem sebe při každodenním běhu událostí, den za dnem se střídá, tu a tam někam jedeme... A zase se vracíme a život jde dál.

A pak přijde rána. Náš kamarád Pavel se už ze svých cest nevrátí. Všechna ta zdánlivě obyčejná setkání na chodbách, v jídelně, s Martinem, na horách, v hospodě... už nikdy. Už se spolu nebudeme smát, vášnivě debatovat o problémech našeho školství, už mi neujedeš na lyžích, neřekneš, jaké to bylo na kuželkách, co Lenka uvařila, už spolu nezvedneme Martina, když spadne a s úsměvem na rtech se válí na zemi. Bude mi chybět Tvůj nadhled, který mě už občas opouští. Nikdy nepřestanu obdivovat Tvé nasazení, Tvůj přístup k práci, výjimečnou péči a vztah k Martinovi i k ostatním studentům, kterým jsi byl vždy nápomocen.

Nestihli jsme toho probrat hodně, tak doufám, že mi tam nahoře podržíš místo někde poblíž, abychom to pak dohnali...

Na shledanou Michal...

... a kamarádi ze sdružení

Ze školní kroniky

Září

3. září jsme zahájili nový školní rok. Radost z nově vybudované sborovny s kuchyňským koutem a ze dvou nových kabinetů ve 4. patře zkalila voda. Byla sice čistá, ale bylo jí moc. Zaplavila nově zrekonstruované prostory i cvičnou kancelář a dva kabinety ve 3. patře. Následky havárie se postupně odstraňovaly skoro celý rok.

Žákovská knihovna byla přestěhována do zadního traktu internátu.

20.– 29. září se studenti prvních ročníků začali lépe poznávat při společném pobytu ve Valentově mlýně na břehu Berounky. Bylo krásné babí léto.

Říjen

9. října se studenti tříd G3 a G4 s paní Zichovou a panem Spurným zúčastnili setkání s Nicholasem Wintonem v Kongresovém centru Praha. Zhlédli i film *Nicholas Winton – Síla lidskosti*. Byla to událost, která na všechny zúčastněné silně zapůsobila.

10. října třídy O1, O2 a A3 navštívily památník v Lidicích. Exkurzi zorganizoval Svaz protifašistických bojovníků.

Studenti tříd G3 a G4 využili unikátní příležitosti a prohlédli si *Kodex gigas - Ďáblovu bibli*, jejíž vystavení v *Galerii Klementinum* vzbudilo výjimečný zájem veřejnosti. Poprvé od roku 1648 se nakrátko vrátila do země původu.

11. a 12. října proběhla regionální prezentace naší školy v Berouně.

23. října se konala další prezentace, v Kolíně.

24. října si *Ďáblovu bibli*, největší rukopisnou knihu světa, prohlédly třídy G1 a G2.

Listopad

1. listopadu studenti G3 a G4 v rámci vzdělávacího programu *Loterie života* besedovali o mimořádném činu Nicholase Wintona, kterým zachránil stovky dětských životů.

5. listopadu se učebna přírodních věd naplnila vůní živých květín. Pod vedením odborníků na floristiku v rámci projektu *Škola vjemů a pachů* (Fenomén komunikace, a.s. a firma L'Occitane en Provence) si zájemci vytvořili krásné květinové vazby.

6.– 8. listopadu se o naší speciální škole mohli mnohé věci dozvědět případní zájemci v Kladně a Benešově.

Regionální prezentace se staly již tradiční záležitostí – přispívají k informovanosti o naší škole, což se projevuje zvýšenou návštěvností při dnech otevřených dveří. Vytvářejí se vztahy s výchovnými poradci ZŠ, pracovníky pedagogicko-psychologických poraden a regionálních úřadů práce.

8. listopadu se úspěšně rozběhl 1. ročník celostátní soutěže v psaní na klávesnici pro zrakově postižené studenty SŠ a ZŠ. Školou se nesly tisíce hrubých úhozů a poté se hledaly ty čisté...

15. listopadu začala za plného provozu školy rekonstrukce osvětlení v budově školy, která trvala až do konce kalendářního roku. Stavební ruch, prach a střídavá výuka ve škole a na internátu byly v zimním období nepříjemné jak pro studenty, tak pro vyučující, ale na začátku nového roku jsme si na všechno nově posvítili.

20. listopadu se v návaznosti na „květinový den“ pí Balejová, zástupkyně ředitele, pí Petržilková a několik studentů zúčastnili v klubu *Meloun* společenského večera *Vůně ve tmě*. Svou literární a písňovou tvorbu zde představili zrakově postižení – vlastní báseň přednesla Petra Zelenková. Součástí večera byla i dražba květin uvázaných nejšikovnějšími floristy juniory. Ze získaných 10 000 Kč byla třetina určena pro naši školu.

21. listopadu se naše škola představila v Rakovníku.

23.– 25. listopadu jsme se prezentovali na výstavě středních škol *Schola Pragensis* v Kongresovém centru Praha.

26. listopadu se v *Baru Krásný ztráty* sešli účastníci soutěže *Carpe diem – užívej dne*. Výstavu umělců se zdravotním postižením pořádalo sdružení *Okamžik*. V příjemné barové atmosféře byli oceněni i David Hába a Lukáš Vámoš. Výtvarná díla byla vystavena v galerii *Oliva, Divadle Komedie a KD Vltavská*.

30. listopadu se uskutečnil den otevřených dveří. Přišli zvědaví zájemci o studium, mnozí si vyzkoušeli zkoušky nanečisto.

Prosinec

4. prosince navštívila třída A3 pod vedením pí Wagnerové a p. Macháče firmu Kostal.

18. prosince zavoněly v areálu školy Vánoce.

V internátu školy a dílně estetické výchovy vznikly vánoční dílny.

V příjemné atmosféře se peklo, zdobilo, vyrábělo a muzicírovalo.

V tělocvičně STŠ souběžně probíhal vánoční turnaj školních družstev v goalballu.

Krásným závěrem projektového dne byla předpremiéra muzikálu *Nezůstávej sám aneb Stonožka* autora Arne Bendinksen v podání *Dětského Dismanova rozhlasového souboru* pod vedením paní Zdeny Fleglové.

19. prosince se projektu *Loterie života* ve Střední zdravotnické škole pro sluchově postižené zúčastnili žáci tříd G1 a G2. Viděli film *Nicholas Winton – Síla lidskosti* a besedovali s paní Alicí, jejíž život N. Winton zachránil.

21. prosince ukončilo školní kalendářní rok studentské představení v sále STŠ. Dramatický soubor školy vedený paní Eliáškovou inscenoval baladu *Štědrý den* na motivy K. J. Erbena a humoristický skeč *Skleróza*. Pak se zpívalo a koledovalo.

Leden

3. ledna se studenti v naší škole začali na rukou nosit. Tedy jenom dva a jejich vozíky, ale zato až do 4. patra a až do konce školního roku. Porouchal se výtah a čekal a čekal... na generální výměnu. Den co den je nejčastěji nosil pan ředitel školy Antov a pan asistent Radek Sekyra.

11. ledna se v aule STŠ uskutečnil koncert dechového orchestru *TUFTS UNIVERSITY WIND ENSAMBLE* z americké univerzity v Massachusetts. Na programu byli kromě jiných autorů i Dvořák a Smetana. Byl to success!

15. ledna odpoledne se podruhé v tomto školním roce otevřely dveře školy pro veřejnost.

19. ledna proběhl maturitní, absolventský a imatrikulační ples naší školy v KD Novodvorská. Nechyběly krásné róby, bohatá tombola...

Únor

15. února zněla v jídelně školy poezie. Recitační soutěž *Radosti života* se konala poprvé, ale zdá se, že ne naposled. Možná byla založena nová

tradice...

Dobře naladěni se studenti rozjížděli na jarní prázdniny.

Březen

8.– 15. března studenti prvních ročníků trávili lyžařský kurz v Jánských Lázních. Lyžovali i na Černé hoře.

27. března se bojovalo v tělocvičně STŠ *O pohár ředitele školy*. Goalballový turnaj vyhrálo družstvo ZŠ Náměstí Míru.

31. března uspořádal *Lions club Praha První* v atriu Studiového domu Českého rozhlasu benefiční kulturní večer spojený s aukcí výtvarných prací zrakově postižených studentů. Kulturní program obstaral *Komorní sbor Oktet*, recitovala i „naše“ Jana Kněbortová. Dle zavedené tradice neodolatelně lícitoval pan Flegl, novinkou byla švédská dražba posledního obrazu, kterou vedla paní Jensen. Výtěžek dražby byl věnován naší škole. Lahodným závěrem krásného lidského setkání bylo občerstvení připravené členkami klubu.

Duben

1. dubna si většina studentů ze 4. ročníků vybrala jako téma písemné maturitní práce citát Aristotela: *Kdyby na světě vládla láska, byly by všechny zákony zbytečné*. Uvažovali, proč tomu tak není. Zatím někteří spolužáci z nižších ročníků řešili praktickou otázku *Jak se vaří pivo?* na exkurzi v pivovaru U Fleků.

21. dubna se konaly přijímací zkoušky. Většina tříd zvolila jako náhradní program vycházku Prahou.

24. dubna se uskutečnil ve Střední škole Aloyse Klara v Krči nohejbalový turnaj. Reprezentační družstvo naší školy vedené pí Paďourovou se ho zúčastnilo se ctí.

Květen

7. května naposledy zazvonilo školní zvonění studentům 4. ročníků.

15. května uspořádalo sdružení *Oliva* pod záštitou primátora hl. města Prahy vernisáž haptické výstavy *Neviděný svět*. V Křížové chodbě Staroměstské radnice svá díla vytvořená pod vedením pí Kubátové vystavili vedle předních českých umělců i naši žáci.

19. a 20. května ústně maturovali studenti tříd G4 a A4. Maturitní praktická zkouška v obchodní akademii měla novou podobu. Studenti obhájili ročníkovou práci na zadané téma.

20. května dopoledne zájemci ze tříd O1, G1, G3 zhlédli generální zkoušku hry Václava Havla *Odcházení* v režii Davida Radoka. V Divadle Archa byl přítomen i sám autor a světová premiéra hry, která byla mimořádně sledovanou kulturní událostí, se konala až o dva dny později!

28. května navštívili žáci tříd A2 a A3 v rámci výuky soudní jednání u obvodního soudu v Praze 2, poté si ještě prohlédli výstavu *Neviděný svět*.

Červen

2. června konali žáci třídy O2 praktické zkoušky. Třídy A1 a G1 absolvovaly psychologický seminář *Prevence sociálně patologických jevů* vedený p. Galvasem

2.– 6. června se studenti G3 a A3 věnovali turistice. V okolí Dobřívi u Rokycan chodili pěšky nebo jezdili na tandemových kolech.

9. června ukončili žáci O2 studium teoretickou zkouškou. Třídy A2, G2 se sešly s p. Galvasem na psychologickém semináři.

10. června se pan psycholog věnoval třídě O1.

11. června poznávali studenti G3 vedeni p. Antovem krásy Prahy. Mluvílo se přitom zásadně anglicky.

12. června se studenti třídy G2 vedeni p. Buškovou a p. Vašákem vydali do Prokopského údolí na ornitologickou výpravu. Poslouchali hlasy ptáků.

13.– 22. června se uskutečnil zájezd do Chorvatska.

V červnu poznávali studenti krásy české přírody a historii ve skanzenu Řepora, na toulkách Prahou (G1), v Dobřívi u Rokycan (G2) a v Ostré nad Labem (A2)...

23. června se sešel p. Galvas se třídami A3, G3.

Třídy G1 a G2 navštívily vzdělávací centrum v ZOO Praha, exkurze byla zaměřená na ornitologii.

26. června byl příjemným zážitkem koncert, který připravili učitelé a studenti Konzervatoře J. Deyla v krásném historickém sále své školy.

27. červen byl posledním dnem školního roku 2007/2008.

Jana Hozová

Ať žije školní rok 2008/2009!

A 5x10 grid of dots forming a sparse, abstract pattern. The dots are arranged in a way that suggests a larger, more complex structure, possibly a face or a figure, though the pattern is highly irregular and sparse.

Drobek

aneb Nácvik rychlosti v psaní na klávesnici na zadané téma

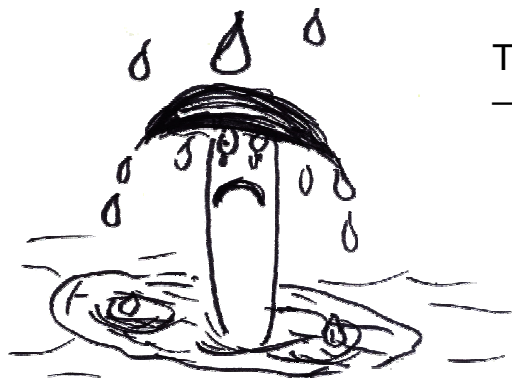
Antonín Strnad

Tak tedy úvaha o drobku. Přemýšlím o tom, jak vlastně toto téma pojmut. Lze považovat drobek za něco pozitivního nebo negativního? Hmm, většinou se drobek považuje za nežádoucí, protože je to pozůstatek potravy. To si člověk radši ani nepřipouští, že ta potrava možná vypadla někomu z úst. Je však velice náročné jíst a zároveň nedrobit. Přejde na to, jaké jídlo právě jíme. Nejhorší jsou potraviny z listového těsta, buchty s drobenkovým povrchem, velmi měkké a drobivé rohlíky a určité druhy sušenek. Jinak je toho mnohem víc, co drobí, ale myslím si, že tohle je základem drobivosti. Co se dá ale dělat? Drobek sem, drobek tam... Není však moc příjemné slyšet: „Bože, ty ale drobíš!“ A tak se snažíme nedrobit, i když se nám to nedaří vždycky.

A co takhle nějaký nežádoucí drobek v potravíně? To má člověk hned po chuti, protože si stačí uvědomit – z čeho asi tak pochází a kde se v tom pokrmu nebo nápoji vzal? A co takhle drobek při líbání? Zkrátka drobek je negativním jevem, který však nelze vymýtit. Leda vysát, a tím se drobků zbavit. Drobky byly, jsou a budou. A dokud budeme potřebovat jíst, budeme zákonitě drobit.

Základy přírodních věd

Téma: **Kulturní památky**

- Kde byste hledali Kost?
- Ve psí boudě.

Téma: **Predátoři**

- Koho loví liška?
- Budulínky.

Téma: **Obalové materiály**

...jsou to například plasty z kovu a dřeva.

Téma: **Voda**

- Jak se projevuje tvrdá voda?
- Nejde zmáčknout, obsahuje kámen.

Pitná voda je čirá, mokrá a nesmrdí.

Fyzika

Nové znění zákona akce a reakce: Když hodím propisku, tak se mi nevrátí.

Ultrazvukem se pohybují delfíni.

Proud předbíhá kondenzátor.

Mezi diamagnetické látky patří interní plyny.

Matematika

- Kde se nachází stěnová výška?
- Někde na stěně!

Rozhovor

Zoufalé konstatování třídní učitelky: „Studentka XY je tady jednou za uherský rok.“

Zvědavý student: „Kolik má uherský rok dnů?“

Vyslechla a zapsala Jitka Smržová

Žáci školy 2007/2008

Gymnázium

G1 - třídní učitelka JANA HOZOVÁ

Jiří Bidovský, Jan Böhm, Jiří Černý, Josef Sarkány, Tereza Tomanová,
Kateřina Zárubová, Michaela Mihoková

G2 - třídní učitelka PETRA PAĎOUROVÁ

Vít Barth, Markéta Bastlová, Tomáš Černý, Vojtěch Doubek, Nikol Emrová,
David Hába, Marek Helebrant, Lukáš Hosnedl, Jiří Marek, Denisa Novotná,
Lucie Novotná

G3 - třídní učitelka KLÁRA ELIÁŠKOVÁ

Anežka Bastlová, Barbora Biháryová, Jana Kněbortová, Veronika Patočková,
Michaela Pechmanová, Petr Podzemský, Mamed Talibov, Lenka Žáková

G4 - třídní učitelka MIROSLAVA KUČEROVÁ

Jiří Blažek, Martin Prokleška, Petr Schnaubelt, Eliška Šípová, Lukáš Vámoš

Obchodní akademie

A1 - třídní učitelka MIROSLAVA WAGNEROVÁ

Lenka Galajdová, Martin Kikta, Vít Klufa, Karel Lana, Tomáš Peržina, Iva
Smékalová, Josef Budzák

A2 - třídní učitelka LIBUŠE BERANOVÁ

Kateřina Bartoňová, Dana Čížková, Michal Drobílek, Marek Henzl, Ondřej
Houlík, Radek Kříž, Renata Sojková, Antonín Strnad

A3 - třídní učitelka JITKA SMRŽOVÁ

Veronika Borecká, Anna Filipčíková, Jakub Hladík, Irena Lážnovská, Alena
Polomíková, Veronika Režná, Zuzana Schindlerová, Iveta Viktorinová, Nikola
Vondráková, Tomáš Vrchlavský, Alena Zoubková

A4 - třídní učitel MICHAL MACHÁČ

Veronika Bastlová, Mungunzul Bayarkhuu, Žaneta Hukalová, Zbyněk Chatt,
Hana Kolářová, Tomáš Mareček, Lenka Říhová, Petr Sůra, Zdeněk Štěpánek

Obchodní škola

O1 - třídní učitelka JANA SOBOTKOVÁ

Jakub Andrisák, David Gril, Radek Halas, Lucie Hanušová, Jan Janík, Tomáš Jaroš, Jakub Klouda, Michal Málek, Filip Šiler

O2 - třídní učitelka ZUZANA PETRŽILKOVÁ

Anna Čiháková, Martin Čuba, Lucie Horká, Michal Janík, František Kopřiva, Sandra Mistríková, Petr Netík, Alice Štefanová, Roman Štika, Soňa Vochocová

Zaměstnanci školy 2007/2008

Ředitel školy

IVAN ANTOV anglický jazyk

Zástupkyně ředitele

LENKA BALEJOVÁ ekonomika, právní nauka

Pedagogický sbor

LIBUŠE BERANOVÁ	německý jazyk, tělesná výchova
JANA BUŠKOVÁ	biologie, chemie
KLÁRA ELIÁŠKOVÁ	český jazyk, dramatická výchova
JANA HOZOVÁ	matematika, právní nauka, statistika
JAKUB JELÍNEK	informatika a výpočetní technika, aplikace počítačů
RŮŽENA KUBÁTOVÁ	výtvarná výchova, latina, estetická výchova
MIROSLAVA KUČEROVÁ	český jazyk, německý jazyk
MICHAL MACHÁČ	ekonomika, účetnictví, bankovníctví a pojišťovnictví, zbožíznalství
JANA NAVRÁTILOVÁ	obchodní korespondence, písemná a elektronická komunikace, účetnictví, právo
PETRA PAĐOUROVÁ	zeměpis, hospodářský zeměpis, tělesná výchova, lezení na stěně
ZUZANA PETRŽILKOVÁ	anglický jazyk
JITKA SMRŽOVÁ	matematika, fyzika, zbožíznalství, základy přírodních věd, matematická cvičení
JANA SOBOTKOVÁ	francouzský jazyk, telemarketing
JAROSLAV SPURNÝ	anglický jazyk, občanská nauka, konverzace v anglickém jazyce
MIROSLAVA WAGNEROVÁ	účetnictví, učební praxe, písemná a elektronická komunikace, technika administrativy
EVA ZICHOVÁ	dějepis, základy společenských věd, společenskovední seminář
MARTIN ŽĐÁNSKÝ	matematika, chemie, informační technologie, informační a komunikační technologie, hospodářské výpočty

Psycholog

ZBYNĚK GALVAS

Vedoucí vychovatelka

MAGDALENA PAVLŮSKOVÁ

Vychovatelé

JIŘÍ BRÜCKNER

MARIE KOUDELKOVÁ

BRANKA PETRÁČKOVÁ

VĚRA PROVAZNÍKOVÁ

MICHAL ŘEZKA

BOŽENA VYTLAČILOVÁ

Asistenti pedagogů

RADEK SEKYRA

PAVEL TICHÝ

Sociální pracovnice

JANA LOUDOVÁ

Hospodářky

MARIE ŠKVÁROVÁ, VERONIKA BUDILOVÁ

Školník školy a internátu

JIŘÍ SOVÍČEK

absolventi ze třídy

G4

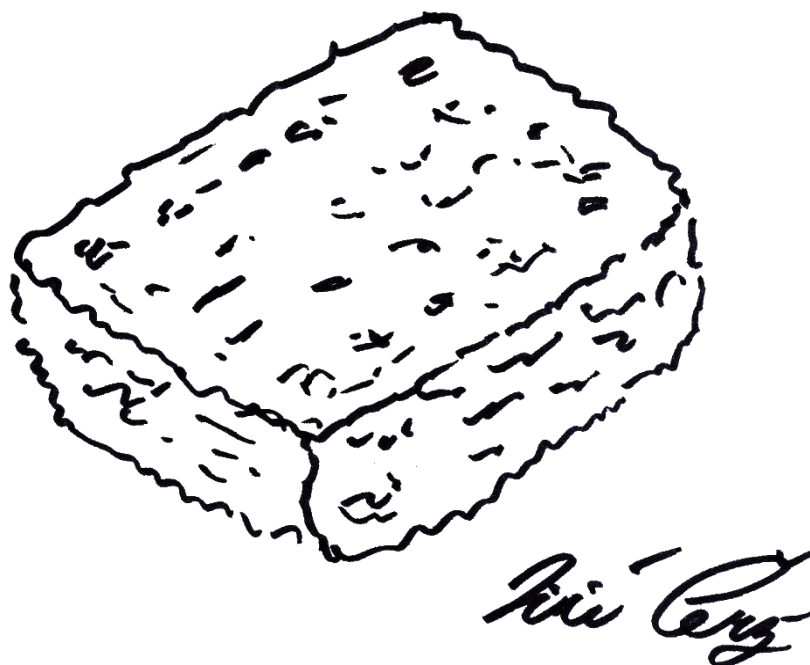
absolventi ze třídy

A4

absolventi ze třídy

O2

Ročenka 2007 / 2008

© Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115

fax: +420235521214, email: goa@goa.brailnet.cz, www: goa.brailnet.cz

Redakce: Jana Hozová, Martin Žďánský

Autoři kreseb: studenti školy

Vydalo Gymnázium pro zrakově postižené a Střední odborná škola pro zrakově postižené, Praha 5, Radlická 115

Praha 2008, vydání první

Neprodejné